

РЕШЕНИЕ

№ 163
гр.София, ... 2015 год.
В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд София град, седми касационен състав, в проведеното открито съдебно заседание на единадесети декември, две хиляди и петнадесета година, в състав:

Председател: РАЛИЦА РОМАНОВА
Членове: Калина Пецова
Добромир Андреев

При секретаря Розалия Радева и с участието на прокурор при СГП Ст. Димитров, като разгледа докладваното от съдия Пецова административно дело №8664 по описа за 2015 год. на Административен съд София град и за да се произнесе, взе предвид следното:

Делото е образувано по повод подадена касационна жалба Председателя на Съвета за електронни медии (СЕМ) против Решение на СРС от 08.06.2015г., постановено по нахд № 21500/2014г. по описа на съда, което е отменено НП № РД-10-35 от 14.10.2014г., с което на „БАЦ 2013“ ЕООД е наложено наказание „имуществена санкция“ в размер на 7 000 лева за нарушение на чл. 125в, т. 2 от ЗР, на основание чл. 126а, ал.5, т.2 от Закона за радиото и телевизията (ЗРТ).

В жалбата се твърди, че оспореното Решение е незаконосъобразно и се моли за неговата отмяна. Сочат, че съгласно чл. 125в от ЗРТ, предприятията, които разпространяват български и чуждестранни програми, са задължени да предоставят на СЕМ на всеки 6 месеца актуализиран списък на разпространяваните програми и документи, свързани с:

1. Придобиване на правата за разпространение на програмите;
2. Придобиване на правата за разпространение на произведенията, звукозаписите и записите на аудио-визуални произведения, включени в разпространяваните програми.

След изтичане на предвидения срок, актосъставителят извършва проверка и констатира, че „БАЦ 2013“ ЕООД няма сключени договори със сдруженията за колективно управление на авторски и сродни на тях права МУЗИКАУТОР и ФИЛМАУТОР, удостоверяващи уреждането на авторските права и сродни права за разпространяваните произведения, звукозаписите и записите на аудио-визуални произведения, включени в разпространяваните програми. След констатацията на последното е съставен АУАН за това, че в периода 25.08.2013г. – 24.02.2014г. дружеството е разпространявало програми без уредени авторски и сродни права за произведенията, звукозаписите и записите на аудио-визуални произведения, включени в разпространяваните програми, което представлява нарушение на чл. 125в, т.2 от ЗРТ във връзка с чл. 126а, ал. 5, т.2 от ЗРТ. При пълна идентичност на описаните факти и правна квалификация е издадено и спорното НП. Цитирана е санкционната разпоредба на чл. 125в, ал. 5 и е изведен извод, че разпространението на програми без надлежно уредени права, което следвало да бъде удостоверено със съответни договори, винаги представлява нарушение на чл. 125в от ЗРТ. Сочи, че съгласно чл. 18, ал.1 от Закона за авторските и сродните им права, „Авторът има изключителното право да използва създаденото от него произведение и да разрешава използването му от други лица, освен в случаите, когато Законът разпорежда друго. В ал. 2 били посочени формите на използване, вкл. – излъчването на произведение по безжичен път, предаването и

препредаването му по кабел. Чл. 19 от ЗАПСП предвижда, че „авторът има право на възнаграждение за всеки вид използване на произведението и за всяко поредно използване на същия вид“. Цитирана е и разпоредба та на чл. 21 от ЗАПСП, от където се правят следните заключения: Организация, която излъчва произведението по безжичен път може без допълнително разрешение и без да заплаща допълнително възнаграждение да го предава по електронна съобщителна мрежа и/или да предоставя електронен достъп до него (при положение, че предаването се извършва едновременно с излъчването, изцяло и в непроменен вид и не излиза извън територията, за която е отстъпено правото на излъчване) – чл. 21, ал.1, изр. 1 от ЗАПСП. Това е организацията, която създава програмата и я разпространява – доставчик на медийни услуги. Друга организация осъществява първоначално предаване, съответно електронен достъп до произведенията и това е единственият начин, по който то достига до крайния потребител. Няма друго „първоначално „ довеждане на произведението до публиката от излъченото по чл. 21, ал.1, изр.1 от ЗАПСП. Тази организация не дължи на правноносителя допълнително възнаграждение. 3. Друга организация „препредава“ произведения по електронна съобщителна мрежа едновременно с излъчването или предаването му, изцяло в непроменен вид – извън случаите на чл. 21, ал.1 – т.е. отново се касае за друга организация, различна от тази, създала програмата. Счита, че процесният случай попада в хипотезата на т. 3 – препредаването на произведения става едновременно с излъчването или предаването му изцяло в непроменен вид; препредаването се извършва от организация, различна от тази, която първоначално излъчва и е налице повече от един начин за разпространяване на програмата и съдържанието ѝ. Сочат, че режимът на функциониране на организациите на колективно управление на права (ОКУП), създаден след въведените през март 2011г. изменения на ЗАПСП предвижда, че само една ОКУП може да договоря с ползвателите на територията на Република България излъчването по безжичен път, респ. предаването по кабел на дадена категория авторски и сродни права. Министерство на културата поддържа регистър на сдруженията за колективно управление на права по чл. 40 от ЗАПСП. Намира за относима липсата на сключени договори, с които се придобиват права за разпространяване (след първоначалното им излъчване) на произведенията, звукозаписите и записите на аудио-визуални произведения, включени в разпространяваните от БАЦ 2013 програми, които се защитават от МУЗИКАУТОР и ФИЛМАУТОР. Счита, че за законосъобразна дейност, БАЦ 2013 ЕООД следва да от една страна да има отстъпени права от доставчиците (радио и телевизионните организации), а от друга – съгласието на носителите на права върху всички произведения звукозаписите и записите на аудио-визуални произведения, включени в разпространяваните програми. Представените от дружеството договори имали за предмет само правата върху съответните програми, като съвкупност от различни произведения. Правата за отделните произведения представлявали отделен обект на защита с оглед авторските и сродните им права, които в процесния случай не били уредени. Тяхната защита се реализира от дружества за колективно управление на авторски и сродни права – МУЗИКАУТОР и ФИЛМАУТОР, с които дружеството – нарушител няма договори. По тези съображения, моли за отмяна на решението и за постановяване на друго, с което НП да бъде потвърдено.

В проведеното открито съдебно заседание касаторът не се явява, не се представлява.

Ответникът се представлява от ад _____ с редовно пълномощно, която моли жалбата да бъде оставена без уважение.

Представителят на СГП заявява становище за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, за да се произнесе по жалбата, съобрази следното:
Жалбата е подадена в законоустановения срок и от активно легитимирано лице, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна, поради следните съображения:
От представените и служебно приложени към делото доказателства, неоспорени от страните, от фактическа страна съдът установил следното:

Жалбоподателят „БАЦ 2013“ ЕООД е предприятие, вписано в публичния регистър, воден при Комисията за регулиране на съобщенията по чл.33, ал.1 т.1 от ЗЕС като предприятие, предоставящо услугата „разпространение на радио- и телевизионни програми“ в кабелна електронна съобщителна мрежа на територията на Република България.

С придружително писмо, изх. № 1/17.02.2014г. и вх. № ЛРР-13-34-01-30/18.02.2014г. жалбоподателят е депозирал в СЕМ актуализиран списък на излъчваните през периода 25.08.2013-24.02.2014г. програми, договори, уреждащи правата на жалбоподателя за разпространение на 42 броя програми, както и договор от 13.01.2014, сключен с дружество за колективно управление в частна полза правата на продуцентите на звукозаписи и музикални видеозаписи и на артистите-изпълнители „Профон“ и анекс № 1 към него от 25.09.2013г.

Във връзка с извършена служебна проверка на постъпилите документи от страна на дружеството-жалбоподател било установено, че за периода 25.08.2013-24.02.2014г. жалбоподателят е имал сключени договори с доставчици на медийни услуги за препредаване чрез своята мрежа на 42 броя програми. За посочения период обаче жалбоподателят не е имал сключени договори с организации за колективно управление на правата на произведенията, включени в посочените програми, а именно с „Мюзикаутор“ и „Филмаутор“, а е имал сключен договор единствено с „Профон“. Като установил липсата на сключени договори за придобиване на права за разпространение на произведенията, включени в излъчваните програми е прието, че дружеството – жалбоподател е излъчвал програми, без надлежно уредени авторски и сродни права за периода 25.08.2013-24.02.2014г., поради което на 15.04.2014г. съставил срещу жалбоподателя АУАН за нарушение на чл.125в т.2 вр.чл.126а, ал.5 т.2 от ЗРТ.

Препис от АУАН бил връчен на представител на жалбоподателя на 24.06.2014г., като на 30.06.2014г. били депозирани възражения срещу съставения АУАН. Същите не били възприето от органа, поради което, въз основа на съставения АУАН на 14.10.2014г. председателят на СЕМ издал обжалваното НП, с което на жалбоподателя била наложена имуществена санкция в размер на 7 000 лева за нарушение на чл.125в т.2 вр.чл.126а, ал.5 т.2 от ЗРТ.

При така установената фактическа обстановка съдът направил следните правни изводи: Съдът установил, че при съставяне на АУАН и издаване на НП са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които значително са засегнали правото на защита на жалбоподателя, което обуславя отмяна на обжалваното НП. С процесното НП АНО е ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя за нарушение на чл.125в, т.2 във вр. чл.126а, ал.5, т.2 от ЗРТ. В обстоятелствената част на НП е посочено, че дружеството-жалбоподател е предоставило на СЕМ „актуализиран списък на разпространяваните програми за периода 25.08.2013-24.02.2014г. и приложени към него договори, уреждащи правата за разпространение на 42 броя програми (документи по чл.125в т.1 ЗРТ)“. Посочено е също така, че жалбоподателят е имал сключен договор с ОКУП „Профон“, уреждащ сродните права на продуцентите върху произведенията, включени в програмите, но не и с останалите две ОКУП- „Мюзикаутор“ и „Филмаутор“. Словесната квалификация на нарушението, съдържаща се в НП е следната „като не е сторило това (да сключи

договори с „Мюзикаутор” и „Филмаутор”) предприятието „БАЦ 2013” ЕООД е разпространявало в кабелната си мрежа програми, без надлежно уредени авторски и сродни права за периода 25.08.2013г.- 24.02.2014г.”.

Съдът приел, че е налице противоречие във фактическото описание на нарушението и правната му квалификация. И в АУАН, и в НП е посочено, че санкционираното дружество е представило както списък, с разпространяваните програми, така и договори, уреждащи правата за разпространението им, като същевременно и в двата процесуални документа е посочено, че на дружеството се вменява разпространение на програми без уредени авторски и сродни права. Изложеното противоречие е пречка за жалбоподателя да разбере напълно фактическите предели на обвинението, доколкото се твърди, че същият е изпълнил задължението си и е представил договори, уреждащи правата за разпространение на 42 програми, а също така му се вменява като нарушение обратното – липса на уредени права за разпространение на тези програми. Съдът приел, че е налице и нарушение на чл.57, ал.1 т.5 от ЗАНН, тъй като в НП се сочи само, че жалбоподателят е разпространявал в кабелната си мрежа „програми, без надлежно уредени авторски и сродни права”, без уточнение кои са разпространяваните програми. Конкретизиране липсвало в АУАН и в НП, поради което била налице неяснота както за жалбоподателя, така и за съда за кои точно от разпространяваните от жалбоподателя програми се твърди, че са били с неуредени права. Приел, че е налице несъответствие между описанието на нарушението и дадената му правна квалификация, при следните съображения: Разпоредбата на чл.125в от ЗРТ вменява на предприятие, което разпространява български и чуждестранни програми да предоставя на Съвета за електронни медии на всеки 6 месеца актуализиран списък на разпространяваните програми и документите, свързани с придобиване на правата за разпространение на програмите и свързани с придобиване на правата за разпространение на произведенията, звукозаписите и записите на аудио-визуални произведения, включени в разпространяваните програми. Следователно, нарушение на посочената разпоредба би било реализирано чрез нередставянето на списък на разпространяваните програми, нередставяне на документите, уреждащи правата за разпространение на програмите или произведенията, включени в тях или нередставянето им в срок. Съдът приел, че от съдържанието на чл.125в от ЗРТ било видно, че законът разграничава понятието „разпространение на програми” от понятието „разпространение на произведенията, звукозаписите и записите на аудио-визуални произведения, включени в разпространяваните програми”. Посочил, че съгласно § 1, т.3 от ДР на ЗРТ „Програма” е система от всички елементи, които създава и разпространява операторът, и която е носител на определено съдържание, разпределено в часова схема. В ЗРТ - § 1, т.6 и т.7 са уредени и легалните дефиниции на „Български аудио- и аудио-визуални произведения” и „Европейски произведения”. Това разграничение, изрично уредено в приложимия закон, не било взето предвид от административнонаказващия орган, който след като установил относимите факти посочил неправилна квалификация на нарушението. Установена била липса на представени договори за разпространение на различни видове произведения, а нарушението е квалифицирано като разпространение на програми без уредени авторски и сродни права. На следващо място приел наличие на несъответствие между нарушението и визираната от органа санкционна норма - в НП като нарушена е посочена разпоредбата на чл.126а, ал.5, т.2 от ЗРТ, съгласно която за разпространение на програми без надлежно уредени авторски и сродни права се налагат имуществени санкции в размер от 7000 до 30 000 лева. Посочената разпоредба била ясна и конкретна, и предвижда налагане на имуществени санкции единствено за разпространение на програми без уредени авторски права, но не и за разпространение

на произведенията, звукозаписите и записите на аудио-визуални произведения без уредени авторски права. С процесното наказателно постановление е установено, че „БАЦ 2013“ ЕООД е представило договори за разпространение на излъчваните програми, следователно не е извършило нарушение на чл.126а, ал.5, т.2 от ЗРТ. За разпространение на произведенията, звукозаписите и записите на аудио-визуални произведения, включени в разпространяваните програми, в посочената правна норма не е предвидено ангажиране на административнонаказателната отговорност. Приел, че твърдяното от органа нарушение, изразяващо се непредставянето на документи, свързани с придобиване на правата за разпространение на произведенията, звукозаписите и записите на аудио-визуални произведения, включени в разпространяваните програми (поради несключване на такива договори), би могло да се квалифицира по т.1 на чл.126, ал.5, но не и по т.2 на същия законов текст.

Изложените по –горе несъответствия от една страна при самото фактическо описание на нарушението, а от друга – между него и дадената му правна квалификация съществено са накърнили правото на защита на санкционираното дружество, като са го лишили от възможността в пълнота да узнае фактическите и правни рамки на повдигнатото му обвинение.

По тези съображения, СРС отменил оспореното пред него НП.

Настоящият състав на АССГ намира, че решението е валидно, допустимо и правилно. Съдът споделя изложените в него мотиви, поради което същото следва да бъде оставено в сила, без последните да бъдат преповтаряни.

Фактическата обстановка е изяснена и описана пълно и подробно. Изведените от СРС правни изводи са логични и последователни и съответстват на трайно установената от АССГ съдебна практика по аналогични казуси.

За пълнота следва да се отбележи, че в процесните АУАН и НП не е ясно и недвусмислено установена датата на извършване на нарушението, която – при предвидено изпълнително деяние, което се осъществява чрез бездействие, както е в процесния случай, следва да е денят, следващ крайният срок, до който е следвало да бъде извършено действието. Той не съвпада с датата на проверката, а е следва да е конкретно посочена дата съобразно с предписания краен срок за извършване на действието, каквото посочване в оспореното НП липсва.

По изложените съображения, решението следва да бъде оставено в сила като правилно и съответно на закона.

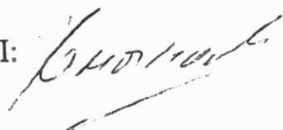
По изложените съображения и на основание чл. 221 от АПК във връзка с чл. 63, ал.1 от ЗАНН, седми касационен състав при АССГ,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение на СРС от 08.06.2015г., постановено по нахд № 21500/2014г. по описа на съда, което е отменено НП № РД-10-35 от 14.10.2014г., с което на „БАЦ 2013“ЕООД е наложено наказание „имуществена санкция“ в размер на 7 000 лева за нарушение на чл. 125в, т. 2 от ЗР , на основание чл. 126а, ал.5, т.2 от Закона за радиото и телевизията (ЗРТ).

Решението не подлежи на оспорване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

ВЯРНО С ОРИГИНАЛА!
СЪДЕБЕН
ДЕЛОВОДИТЕЛ:

РЕШЕНИЕ

Гр. София, 08.06.2015г .

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 130 състав. в открито съдебно заседание на дванадесети март през две хиляди и петнадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ:МАРИНА МАНОЛОВА

при секретаря Зорница Пешева разгледа докладваното от съдията **НАХД № 21500** по описа на съда за **2014 г.** и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН)

Образувано е по жалба от „БАЦ 2013” ЕООД с ЕИК 202479793 срещу наказателно постановление № РД- 10-35/14.10.2014г., издадено председателя на Съвета за електронни медии, с което на основание чл. 126а, ал.5 т.2 от Закона за радиото и телевизията (ЗРТ) на жалбоподателя е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 7 000 (седем хиляди) лева за нарушение на чл. 125в т.2 от ЗРТ.

В жалбата бланкетно се твърди, че в хода на административно-наказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения, като се оспорва описаната фактическа обстановка и извършването на нарушение на чл. 125в т.2 от ЗРТ. От съда се иска отмяна на обжалваното НП.

В съдебно заседание жалбоподателят - редовно призован се представлява от упълномощен процесуален представител- адв. В хода на съдебните прения същата пледира за отмяна на обжалваното НП, като поддържа, че е налице несъответствие между описанието на нарушението в АУАН и НП и сочената като нарушена правна норма. Застъпва, че чл.125в т.2 от ЗРТ вмениява задължение единствено за представяне на актуализиран списък на разпространяваните програми, като санкционната норма за неизпълнение на посочените задължения е чл. 126а, ал.5 т.1 от ЗРТ, а не приложената от АНО чл. 126а, ал.5 т.2 от ЗРТ. Поддържа, че в АУАН не е посочена датата и мястото на извършване на нарушението, което съществено е ограничило правото на защита на жалбоподателя.

Въззиваемата страна – Съвета за електронни медии (СЕМ)- редовно призована се представлява от юрисконсулт с пълномощно по делото. Процесуалният представител на СЕМ изразява становище за неоснователност на жалбата, като счита, че не са налице сочените от жалбоподателя процесуални нарушения. Счита, че датата е точно посочена, а именно периода 25.08.2013г.-24.02.2014г. Застъпва тезата, че в НП ясно е формулирано, че като не е сключил договори със съответни организации за колективно управление на права жалбоподателят е разпространявал програми без уредени права за включените в тях произведения. Моли съда да потвърди обжалваното НП.

След анализа на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и взаимна връзка съдът прие за установена следната фактическа обстановка:

Жалбоподателят „БАЦ 2013“ ЕООД е предприятие, вписано в публичния регистър, воден при Комисията за регулиране на съобщенията по чл. 33, ал.1 т.1 от ЗЕС като предприятие, предоставящо услугата „разпространение на радио- и телевизионни програми“ в кабелна електронна съобщителна мрежа на територията на Република България.

С придружително писмо, изх. № 1/17.02.2014г. и вх. № ЛРР-13-34-01-30/18.02.2014г. жалбоподателят е депозирал в СЕМ актуализиран списък на излъчваните през периода 25.08.2013-24.02.2014г. програми, договори, уреждащи правата на жалбоподателя за разпространение на 42 броя програми, както и договор от 13.01.2014, сключен с дружество за колективно управление в частна полза правата на продуцентите на звукозаписи и музикални видеозаписи и на артистите-изпълнители „Профон“ и анекс № 1 към него от 25.09.2013г.

Във връзка с извършена служебна проверка на постъпилите документи от страна на дружеството-жалбоподател свидетелят установил, че за периода 25.08.2013-24.02.2014г. жалбоподателят е имал сключени договори с доставчици на медийни услуги за препредаване чрез своята мрежа на 42 броя програми. За посочения период обаче жалбоподателят не е имал сключени договори с организации за колективно управление на правата на произведенията, включени в посочените програми, а именно с „Мюзикаутор“ и „Филмаутор“, а е имал сключен договор единствено с „Профон“. Като установил липсата на сключени договори за придобиване на права за разпространение на произведенията, включени в излъчваните програми свидетелят счел, че дружеството – жалбоподател е излъчвал програми, без надлежно уредени авторски и сродни права за периода 25.08.2013-24.02.2014г., поради което на 15.04.2014г. съставил срещу жалбоподателя АУАН за нарушение на чл. 125в т.2 вр.чл. 126а, ал.5 т.2 от ЗРТ.

Препис от АУАН бил връчен на представител на жалбоподателя на 24.06.2014г., като на 30.06.2014г. били депозирани възражения срещу съставения АУАН.

Въз основа на съставения АУАН на 14.10.2014г. председателят на СЕМ издал обжалваното НП, с което на жалбоподателя била наложена имуществена санкция в размер на 7 000 лева за нарушение на чл. 125в т.2 вр.чл. 126а, ал.5 т.2 от ЗРТ.

Приетата от съда фактическа обстановка се установява от събраните по делото писмени и гласни доказателства и доказателствени средства – показанията на свидетелите

списък на телевизионни програми, договор от 01.01.2013г. и анекс № 1 към него, придружително писмо от „БАЦ 2013“ ЕООД, писма и известия за доставяне, Решение № РЗ-05-36/25.03.2014г., заповед № 85/11.07.2012г., извлечение от публичен регистър на предприятията, уведомили комисията за регулиране на съобщенията за намеренията си да осъществяват обществени електронни съобщения; извлечение от публичен регистър, касаещо данни за предоставяни мрежи и/или услуги на предприятията, уведомили комисията за намеренията си да осъществяват обществени електронни съобщения- мрежи и услуги.

Съдът възприе с доверие заявеното от свидетелите

които потвърждават извършената проверка на представените от жалбоподателя документи и резултатите от нея. Макар по делото да не са приложени договори, сключени между жалбоподателя и доставчиците на медийни услуги съдът се довери на заявеното от свидетеля , че такива договори са били представени в СЕМ. Изложеното се потвърждава от свидетеля Показанията на свидетелите кореспондират помежду си, подкрепят се от писмените доказателства по делото, поради което съдът ги кредитира изцяло.

От представените писмени доказателства по делото съдът извлече информация относно разпространяваните от жалбоподателя програми през инкриминирания период, както и наличието на сключен договор с ОКУП „Профон“. Писмените доказателства допринасят за изяснява релевантната фактическа обстановка поради което съдът ги кредитира изцяло.

При така установената фактическа обстановка съдът направи следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения срок (видно от представеното известие за доставяне препис от НП е връчено на жалбоподателя на 13.11.2014г., като жалбата е депозирана директно в регистратурата на съда на 19.11.2014г. (постъпила в куриерска служба на 18.11.2014г.)), от процесуално легитимирано лице и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество същата е основателна.

Съгласно разпоредбата на чл. 63, ал.1 от ЗАНН, в настоящото производство районният съд следва да провери законността на обжалваното НП, т.е. дали правилно е приложен както процесуалния, така и материалния закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя – арг. от чл. 314, ал.1 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН. В изпълнение на това си правомощие съдът служебно констатира, че АУАН и НП са издадени от компетентни за това административни органи – съобразно чл. 127 от ЗРТ нарушенията на закона се констатира от длъжностните лице на СЕМ (каквото качество е имал и актосъставителя а наказателните постановления се издават от председателя на СЕМ (както е в процесния случай). На следващо място са спазени давностните срокове по чл. 34 от ЗАНН.

Съдът намира, че при съставяне на АУАН и издаване на НП са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които значително са засегнали правото на защита на жалбоподателя, което обуславя отмяна на обжалваното НП.

С процесното НП АНО е ангажирал административнонаказателната отговорност на жалбоподателя за нарушение на чл. 125в, т. 2 във вр. чл. 126а, ал. 5, т. 2 от ЗРТ. В обстоятелствената част на НП е посочено, че дружеството-жалбоподател е предоставило на СЕМ „актуализиран списък на разпространяваните програми за периода 25.08.2013-24.02.2014г. и приложени към него договори, уреждащи правата за разпространение на 42 броя програми (документи по чл. 125в т.1 ЗРТ)“. Посочено е също така, че жалбоподателят е имал сключен договор с ОКУП „Профон“, уреждащ сродните права на продуцентите върху произведенията, включени в програмите, но не и с останалите две ОКУП- „Мюзикаутор“ и „Филмаутор“.Словесната квалификация на нарушението, съдържаща се в НП е следната „като не е сторило това (да сключи договори с „Мюзикаутор“ и

„Филмаутор” – бел. Съд.) предприятието „БАЦ 2013” ЕООД е разпространявало в кабелната си мрежа програми, без надлежно уредени авторски и сродни права за периода 25.08.2013г.- 24.02.2014г.”.

На първо място при така изведената формулировка на вмененото нарушение е налице противоречие във фактическото му описание. И в АУАН и в НП е посочено, че санкционираното дружество е представило както списък, с разпространяваните програми, така и договори, уреждащи правата за разпространението им (представянето на договорите, уреждащи правата за разпространение на програмите беше потвърдено в с.з. и от свидетеля който лично е извършил проверката, а впоследствие и съставил АУАН). Същевременно и в двата процесуални документа е посочено, че на дружеството се вменява разпространение на програми без уредени авторски и сродни права. Изложеното противоречие е пречка за жалбоподателя да разбере напълно фактическите предели на обвинението, доколкото се твърди, че същият е изпълнил задължението си и е представил договори, уреждащи правата за разпространение на 42 програми, а също така се твърди и точно обратното – че не са били уредени правата за разпространение на тези програми. Тук следва да се отбележи, че в нарушение на изискването на чл. 57, ал.1 т.5 от ЗАНН АНО е посочил само, че жалбоподателят е разпространявал в кабелната си мрежа „програми, без надлежно уредени авторски и сродни права”, като не е посочил кои са разпространяваните програми. Подобно изброяване не е направено никъде нито в АУАН, нито в НП, поради което е налице неяснота както за жалбоподателя, така и за съда за кои точно от разпространяваните от жалбоподателя програми се твърди, че са били с неуредени права. Неясно е дали става въпрос за част от разпространяваните програми или за всички, като е недопустимо отсъствието на конкретизация или извеждането ѝ посредством тълкуване.

На следващо място е налице несъответствие между описанието на нарушението и дадената му правна квалификация.

Разпоредбата на чл. 125в от ЗРТ вменява на предприятие, което разпространява български и чуждестранни програми да предоставя на Съвета за електронни медии на всеки 6 месеца актуализиран списък на разпространяваните програми и документите, свързани с придобиване на правата за разпространение на програмите и свързани с придобиване на правата за разпространение на произведенията, звукозаписите и записите на аудио-визуални произведения, включени в разпространяваните програми. Т.е. нарушението на посочената разпоредба би могло да се изрази в **непредставянето на списък на разпространяваните програми, непредставяне на документите, уреждащи правата за разпространение на програмите или произведенията, включени в тях или непредставянето им в срок.**

От съдържанието на чл. 125в от ЗРТ е видно, че законът разграничава понятието „разпространение на програми” от понятието „разпространение на произведенията, звукозаписите и записите на аудио-визуални произведения, включени в разпространяваните програми”. Съгласно § 1, т. 3 от ДР на ЗРТ „Програма” е система от всички елементи, които създава и разпространява операторът, и която е носител на определено съдържание, разпределено в часова схема. В ЗРТ - § 1, т. 6 и т. 7 са уредени и легалните дефиниции на „Български аудио- и аудио-визуални произведения” и „Европейски произведения”. Това разграничение, изрично уредено в приложимия закон, не е взето предвид от административнонаказващия орган, който след като е установил относимите факти

е посочил неправилна квалификация на нарушението. Установена е липса на представени договори за разпространение на различни видове произведения, а нарушението е квалифицирано като разпространение на програми без уредени авторски и сродни права.

На следващо място, в НП като нарушена е посочена разпоредбата на чл. 126а, ал. 5, т. 2 от ЗРТ, съгласно която за разпространение на програми без надлежно уредени авторски и сродни права се налагат имуществени санкции в размер от 7000 до 30 000 лева. Посочената разпоредба е ясна и конкретна, и предвижда налагане на имуществени санкции **единствено** за разпространение на **програми** без уредени авторски права, но не и за разпространение на **произведенията**, звукозаписите и записите на аудио-визуални произведения без уредени авторски права. С процесното наказателно постановление е установено, че „БАЦ 2013“ ЕООД е представило договори за разпространение на излъчваните програми, следователно не е извършило нарушение на чл. 126а, ал. 5, т. 2 от ЗРТ. За разпространение на произведенията, звукозаписите и записите на аудио-визуални произведения, включени в разпространяваните програми, в посочената правна норма не е предвидено ангажиране на административнонаказателната отговорност. Непредставянето на документи, свързани с придобиване на правата за разпространение на произведенията, звукозаписите и записите на аудио-визуални произведения, включени в разпространяваните програми (поради несклучване на такива договори), би могло да се квалифицира по т. 1 на чл. 126, ал.5, но не и по т.2 на същия законов текст.

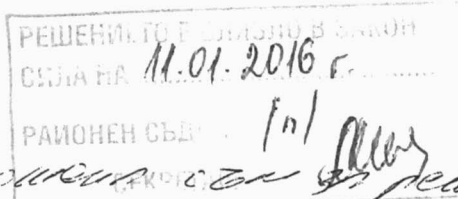
Изложените по –горе несъответствия от една страна при самото фактическо описание на нарушението, а от друга – между него и дадената му правна квалификация съществено са накърнили правото на защита на санкционираното дружество, като са го лишили от възможността в пълнота да узнае фактическите и правни рамки на повдигнатото административно обвинение, поради което настоящият състав намира, че обжалваното НП следва да бъде отменено.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 63, ал.1 пр. 3 от ЗАНН.
Софийски районен съд, НО, 130 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № РД- 10-35/14.10.2014г., издадено председателя на Съвета за електронни медии, с което на основание чл. 126а, ал.5 т.2 от Закона за радиото и телевизията (ЗРТ) на жалбоподателя „БАЦ 2013“ ЕООД е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 7 000 (седем хиляди) лева за нарушение на чл. 125в т.2 от ЗРТ.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – София град в 14- дневен срок от получаване на съобщение за изготвянето му на основанията, предвидени в НПК по реда на глава XII от АПК.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

[Signature]

ВЯРНО С ОРИГИНАЛА
СЪДЕБЕН
ДЕПОВОДИТЕЛ: *[Signature]* 5

Уведомяване за решението
г-н. Иван Чанева за „БАЦ 2013“ ЕООД
11.06.2015 г.

2.с-9
06.15г.